

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 192/2021
03.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Месрур Шмрковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Милунка Арсић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Љубодраг С. Вуковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 435/20 од 13.02.2020. године, у седници одржаној 03.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 435/20 од 13.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 435/20 од 13.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 138/18 од 28.10.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му исплати 1.159.700,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.10.2019. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му ББ солидарно са туженим ВВ исплати 1.159.700,00 динара са законском затезном каматом од 06.07.2017. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ВВ да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 292.697,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом ББ накнади трошкове парничног поступка од 102.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 435/20 од 13.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог ВВ и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ВВ је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер примена члана 820. став 1. ЗОО није спорна у судској пракси нити захтева ново тумачење права, док је питање пасивне легитимације за испуњење уговорних обавеза чињенично питање сваког конкретног спора.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате дуга поднета је 27.10.2014. године. Вредност предмета спора је 1.159.700,00 динара.

С обзиром на то да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић